

Polityka Ochrony Małoletnich w Stowarzyszeniu Ziemia Bełchatowska

Preambuła, czyli wstęp do dokumentu

Każde dziecko, z którym Członkowie Stowarzyszenia Ziemia Bełchatowska mają kontakt, niezależnie od wieku, pochodzenia etnicznego, sprawności itp. ma prawo do ochrony przed wszelkimi formami krzywdy oraz zaniedbywania i wykorzystywania.

Zasadą wszystkich działań podejmowanych przez członków Stowarzyszenia jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Członkowie Stowarzyszenia mają obowiązek traktowania dzieci z szacunkiem, z uwzględnieniem ich potrzeb. Niedopuszczalne jest stosowanie przez członków Stowarzyszenia przemocy wobec dzieci.

Stowarzyszenie Ziemia Bełchatowska poprzez wprowadzone procedury będzie zapobiegała, zgłaszała i reagowała na wszelkie formy krzywdy lub zaniedbania wobec dzieci.

Cel Polityki Ochrony Małoletnich

Polityka ma za zadanie ochronę dzieci, korzystających z przedsięwzięć Stowarzyszenia Ziemia Bełchatowska, przed wszelką krzywdą. Stanowi informację dla członków o obowiązkach związanych z ochroną dzieci.

Objaśnienie terminów

1. **Polityka** – dokument regulujący kwestie ochrony małoletnich w Stowarzyszeniu Ziemia Bełchatowska
2. **Stowarzyszenie** — Stowarzyszenie Ziemia Bełchatowska.
3. **Zarząd** – organ kierujący działalnością Stowarzyszenia Ziemia Bełchatowska.
4. **Członek/pracownik Stowarzyszenia** — każdy członek/pracownik Stowarzyszenia Ziemia Bełchatowska, osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę /umowy zlecenia lub innej dotyczącej współpracy, zaangażowana w działalność Stowarzyszenia, np. wolontariusze, stażyści, praktykanci.
5. **Prezes** – wchodzi w skład Zarządu Stowarzyszenie Ziemia Bełchatowska i reprezentuje Stowarzyszenie w kontaktach zewnętrznych.
6. **Wiceprezes** – zastępuje prezesa Stowarzyszenia w przypadku długotrwałej niemożności pełnienia obowiązków. W skład Zarządu Stowarzyszenia wchodzi dwóch wiceprezesów.
7. **Pracownik** – osoba zatrudniona przez Stowarzyszenie do prowadzenia swych spraw.
8. **Małoletni** — każda osoba do osiągnięcia pełnoletności (tj. do ukończenia 18 roku życia).

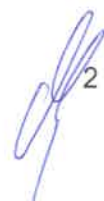
1

9. **Krzywdzenie małoletniego** – popełnienie czynu zabronionego, czynu karalnego, każde zamierzone lub niezamierzone działanie oraz zaniechanie działań ze strony rodzica/opiekuna prawnego, członka Stowarzyszenia, które ujemnie wpływa na rozwój fizyczny lub psychiczny dziecka.
10. **Przemoc fizyczna** - działanie wobec małoletniego, które powoduje urazy na jego ciele, bicie go, szarpanie, popychanie, zadawanie bólu, grożenie.
11. **Przemoc emocjonalna/psychiczna** – naruszanie godności osobistej ukierunkowanej na wyrządzenie szkody psychicznej poprzez poniżanie, wyzywanie, emocjonalne odrzucanie, zastraszanie, nieposzanowanie potrzeb, nadmierne wymagania w stosunku do wieku i możliwości psychofizycznych dziecka.
12. **Przemoc rówieśnicza** - to zachowanie polegające na umyślnym łamaniu pewnych norm (często prawnych), polegające na działaniu bądź zaniechaniu działań. Do przemocy rówieśniczej dochodzi w konkretnej grupie działającej na określonym obszarze/w określonym miejscu, popełniana przez małoletniego/małoletnich w stosunku do innego nieletniego/innych nieletnich. Bardzo często te same osoby pełnią na przemian rolę ofiar i sprawców. Małoletni sprawcy mogą dopuszczać się czynów karalnych takich jak: gróźb, szantażu, zniewagi, zniesławienia, pobicia, zmuszania do wykonania określonych czynności, niszczenie rzeczy, kradzież, rozboju czy przemocy seksualnej, wykluczenia z grupy rówieśniczej, namawiania innych do odrzucenia ofiary, rozpowszechniania plotek itp.
13. **Zaniedbywanie małoletniego** – brak zaspokojenia podstawowych potrzeb dziecka, zarówno fizycznych (takich jak: właściwe odżywianie, ubranie, ochrona zdrowia, edukacja) jak i psychicznych (takich jak: poczucie bezpieczeństwa, doświadczanie miłości i troski).

ROZDZIAŁ I

Sposób dokumentowania wypełniania obowiązku kontroli członków/pracowników przed dopuszczeniem do pracy z małoletnimi w zakresie spełniania przez nich warunków niekaralności za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności.

1. Standardem jest rekrutacja Pracowników odbywająca się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji – opisanymi poniżej, a Stowarzyszenie dąży do jak najlepszej weryfikacji kwalifikacji kandydata, w tym stosunek do wartości podzielanych przez Stowarzyszenie, takich jak ochrona praw dzieci i szacunek do ich godności.
2. Stowarzyszenie dba, aby osoby w niej zatrudnione, w tym osoby pracujące na podstawie umowy zlecenia oraz członkowie, wolontariusze, stażyści i praktykanci, posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z dziećmi oraz nie stanowiły dla nich zagrożenia.
3. W każdym przypadku Stowarzyszenie musi posiadać dane pozwalające zidentyfikować osobę przez nią zatrudnioną, niezależnie od podstawy zatrudnienia, tj. imię (imiona) i nazwisko, datę urodzenia oraz dane kontaktowe osoby zatrudnianej.

2

4. Zgodnie z art. 21 *Ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępstwami na tle seksualnym* osoba zatrudniająca przed zawarciem umowy sprawdza kandydata w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym¹ (rejestr z dostępem ograniczonym) oraz w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze (dostęp: rps.ms.gov.pl, po założeniu profilu placówki). Sprawdzenie w rejestrze sprawców dokumentuje się wydrukiem informacji zwrotnej wygenerowanej z Rejestru, a figurowanie w Rejestrze wyklucza możliwość zatrudnienia kandydata.
5. Stowarzyszenie jest zobowiązane do domagania się od osoby zatrudnianej lub od innej osoby (Członka, wolontariusza, praktykanta i in.) przed dopuszczeniem do wykonywania czynności z małoletnimi w Stowarzyszeniu, zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego² o niekaralności w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego³ oraz w *Ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii*.
6. Kandydat/kandydatka składa oświadczenia o posiadaniu przez niego/nią pełnej zdolności do czynności prawnych i korzystaniu z praw publicznych; o niekaralności oraz o toczących się postępowaniach przygotowawczych, sądowych i dyscyplinarnych zgodnie ze wzorem z załącznika nr 1 do Polityki .
7. Jeżeli osoba posiada obywatelstwo inne niż polskie przedkłada pracodawcy:
- a) informację z rejestru karnego z państwa, którego jest uzyskiwana do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla w/w celów;
 - b) pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenie o państwie/ach zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa.
 - c) jeżeli mieszkała w innych państwach w ciągu 20 lat niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa, informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
8. Dopuszczalne jest przedłożenie przez kandydata pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenia, że prawo danego państwa nie przewiduje wydawania informacji o niekaralności i/lub

¹ Aby sprawdzić osobę w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym potrzebne są następujące dane kandydata/-tki: imię i nazwisko; data urodzenia; PESEL; nazwisko rodowe; imię ojca; imię matki.

² Zaświadczenia z KRK można domagać się wyłącznie w przypadkach, gdy przepisy prawa wprost wskazują, że pracowników w zawodach lub na danych stanowiskach obowiązuje wymóg niekaralności - Wymóg niekaralności obowiązuje m.in. nauczycieli, w tym nauczycieli zatrudnionych w placówkach publicznych oraz niepublicznych. Z kolei ustawa o pracownikach samorządowych nie nakłada obowiązku przedstawienia informacji z KRK przed nawiązaniem stosunku pracy.

³ Dotyczy przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, handlu ludźmi, znęcania się.

nie prowadzi rejestru karnego oraz oświadczenia, że nie był(-a) w tym państwie prawomocnie skazany(-a).

9. O zawieraniu oświadczeń pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia świadczy zawarta w ich treści klauzula „Jestem świadomy(-a) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”, która zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

10. Oświadczenia, wydruki z rejestrów i zaświadczenia z KRK dołączane są do części A akt osobowych pracownika lub do dokumentacji wolontariusza/ praktykanta. W przypadku danych z Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej 15 lat, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, wystarczającym jest wydruk strony internetowej, na której widnieje komunikat, że sprawdzana osoba nie figuruje w Rejestrze.

ROZDZIAŁ II

Zasady bezpiecznych relacji na linii Stowarzyszenie Ziemia Belchatowska – dziecko:

1. Członkowie Stowarzyszenia, Pracownicy, wolontariusze, praktykanci, znają treść dokumentu „Polityka Ochrony Małoletnich są zobowiązani do jej stosowania w codziennej pracy i podejmowanych działaniach.
2. Każdy członek/pracownik ma obowiązek zapoznać się z Polityką po przystąpieniu do Stowarzyszenia lub zawarciu umowy o pracę, a fakt zapoznania się i przyjęcia do stosowania poświadczą poprzez podpisanie oświadczenia (załącznik nr 3).
3. Dobro i bezpieczeństwo dzieci traktowane jest priorytetowo.
4. Traktujemy z szacunkiem wszystkie dzieci bez względu na ich wiek, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne, status majątkowy, orientację seksualną, poziom umiejętności.
5. Członkowie Stowarzyszenia w codziennych kontaktach z dziećmi kierują się następującymi zasadami:
 - a. osoba dorosła szanuje dziecko i jego prywatność;
 - b. osoba dorosła uwzględnia indywidualne potrzeby dziecka;
 - c. osoba dorosła zwraca się do dziecka językiem zrozumiałym;
 - d. osoba dorosła nie wyraża krytycznych, ośmieszających opinii, uwag i osądów wobec dziecka;
 - e. osoba dorosła w żaden sposób nie dyskryminuje dziecka;
 - f. osoba dorosła nie wykorzystuje przewagi fizycznej i psychicznej wobec dziecka (nie bije, nie szarpie, nie stosuje siły fizycznej...);

- g. osoba dorosła reaguje na wszelkie formy obrażania, zastraszania i nietolerancji. Dotyczy to również form przemocy: fizycznej, psychicznej jak i rówieśniczej.
6. Członkowie Stowarzyszenia nie angażują się w prywatne rozmowy w mediach społecznościowych pomiędzy dziećmi. Nie zamieszczają komentarzy ani nie udostępniają zdjęć, które mogłyby zagrozić dobru dzieci lub wyrządzić im krzywdę.
7. Personel Stowarzyszenia informuje o swoich obawach, dotyczących bezpieczeństwa i dobrego samopoczucia dzieci, rodziców, opiekunów oraz właścicieli Stowarzyszenia. Szczególnie w sytuacji stwierdzenia zachowań noszących znamiona przemocy.
8. Dbamy o zachowanie równowagi pomiędzy potrzebą nadzoru nad dzieckiem i jego prawem do prywatności.

RODZIAŁ III

Procedura interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

1. W przypadku powzięcia przez Członka/Pracownika Stowarzyszenia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, członek personelu ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji prezesowi Stowarzyszenia. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową.
2. Interwencja prowadzona jest przez Prezesa Stowarzyszenia, które może wyznaczyć na stałe do tego zadania Wiceprezesa Stowarzyszenia lub innego Członka Zarządu. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, email, telefon) zostaną podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.
3. W przypadku wyznaczenia innej osoby do prowadzenia interwencji, pod pojęciem „Członka Zarządu” należy rozumieć osobę odpowiedzialną za prowadzenie interwencji.
4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez innego Członka Zarządu Stowarzyszenia.
5. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony Prezesa Stowarzyszenia, a nie została wyznaczona osoba do prowadzenia interwencji, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia.
6. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.
7. Prezes Stowarzyszenia informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekunowy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).

8. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, kierownictwo instytucji składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej.
9. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
10. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 4 do niniejszej Polityki. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez Stowarzyszenie.
11. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje Członek Stowarzyszenia, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.
12. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez Członków Stowarzyszenia przeprowadza się rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego opiekunami. Prezes Stowarzyszenia stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka.
13. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.
14. Prezes Stowarzyszenia organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.
15. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo Prezes Stowarzyszenia sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.
16. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia kierownictwo instytucji sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.
17. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź – w przypadku przemocy i zaniedbania – konieczności wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”.

18. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez Członka Stowarzyszenia, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.
19. W przypadku gdy Członek Stowarzyszenia dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, Zarząd Stowarzyszenia powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzewaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Stowarzyszenie, lecz przez podmiot trzeci, wówczas należy zarekomendować zakaz wstępu tej osoby na teren instytucji, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.
20. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
21. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.
22. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w Stowarzyszeniu należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji.
23. Wspólnie z opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.
24. Z opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.
25. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.
26. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach Stowarzyszenia należy porozmawiać z dzieckiem poddawany krzywdzeniu, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu,

a także z opiekunami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Prezes Stowarzyszenia organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).

27. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.

28. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.

ROZDZIAŁ IV

Zasady ochrony wizerunku i danych osobowych dzieci

1. Stowarzyszenie zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
2. Stowarzyszenie, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.

ROZDZIAŁ V

Zasady utrwalania wizerunku dziecka (zdjęcia, filmy)

1. Zarejestrowane obrazy powinny się koncentrować na czynnościach wykonywanych przez dzieci w ramach prowadzonych zajęć i w miarę możliwości przedstawiać grupy dzieci, a nie pojedyncze osoby.
2. Utrwalanie wizerunku dziecka na rzecz Stowarzyszenia (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka itp.) możliwe jest po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody rodziców/prawnych opiekunów. (nie dotyczy systemów monitoringu CCTV).
3. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodziców/opiekunów prawnych na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.
4. Wszelkie podejrzenia i problemy dotyczące nieodpowiednich wizerunków dzieci należy zgłaszać do Prezesa Stowarzyszenia.

ROZDZIAŁ VI

Zasady publikowania wizerunków dzieci

1. Na przetwarzanie wizerunku dziecka należy pozyskać zgodę od rodzica/opiekuna prawnego.
2. Zakres publikowanych danych dziecka należy ograniczyć do minimum określonego w oświadczeniu czy regulaminie wydarzenia.
3. W razie wątpliwości należy poprosić specjalistów w zakresie ochrony danych osobowych o radę w sprawie zamieszczenia obrazów dzieci na stronie internetowej/mediach społecznościowych.
4. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodziców/opiekunów prawnych na publikowanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

ROZDZIAŁ VII

Zasady dostępu dzieci do Internetu

1. Stowarzyszenie nie zapewnia małoletnim dostępu do Internetu.

ROZDZIAŁ VIII

Przepisy końcowe

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla Członków Stowarzyszenia, w szczególności poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Stowarzyszenia *ziemiabelchatowska.eu*.

**STOWARZYSZENIE ZIEMIA
BELCHATOWSKA**
97-400 Belchatów, ul. Stowackiego 11
NIP: 769204880, Regon: 592306594

PREZES ZARZĄDU

mgr Mirosław Mielus